

redacțiunea, Admistrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Sursoari neferocitate nu se primesc.
Manuscrisurile nu se restituie.
Brevetele de invenții:
Brașov, piața mare, Târgul
Inului Nr. 30.
Inserate mai primosă în Viena
R. Moser, Haasenstein & Vogler (Odo
Moas), H. Schalk, Alois Herndl, M.
Dukas, A. Oppold, J. Dornaberg; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Ick-
stein Bernat; în Frankfurt: G. L.
Daube; în Hamburg: A. Siemer.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colină 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU XVI.

"Gazeta" este în să-careți
ABONAMENTUL PENTRU ANȘIU-UNGARIA:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
PENTRU ROMÂNIA și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franco.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOVU
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu I:
I. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Ună exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 152.

Brașov, Luni-Marti, 13 (25) Iulie

1893.

Conferența națională.

(Raportul special al „Gaz. Trans.”)

Sibiu, 11 (28) Iunie 1893.

Cei ce au oprit conferența, ce era convocată încă pe ziua de 9 Iulie a. c., abia voru fi avută tendenta de a agita și mai mult interesul viu al Românilor pentru cauza lor. Acest interes l'amă vedut manifestat în modul cel mai strălucit astăzi, când în cele din urmă totuși a trebuit să li-se concedă delegațiilor alegătorilor români din Transilvania, și Banat Ungaria să țină conferența lor.

La acesta a contribuit mai pe sus de or-ice îndoelă grava situațiune, în care se află poporul nostru, și care a ajuns la conștiința lui pretutindenți, până în cel din urmă cătun românesc. Dér nu se pte contesta, că oprirea conferenței a contribuit pte și mai mult, ca afluența publicului român din toate părțile și din toate unghiurile României, să fiă neașteptat de mare.

Deja în cursul zilei de ieri se vedeau pe toate stradele Sibiului grupuri dese de vizitatori și delegați veniți pentru conferență. Cu toate acestea, nici pe departe nu s'a vedut acea imigrațiune colosală din Ardeal și România, cu care „Pesti Naplo” și alte diare de același calibru, a crezut de cuviință a-și spăria și duce în erore pe cetitorii săi. Atât această poveste, cât și celelalte basmuri, cari presa dușmănoasă nouă le-a debitat și le debiteză neincetat din incidentul conferenței, sunt și rămân scornituri tendențioase cu scop, pte, de a împinge stăpânirea la măsuri excepționale în contra noastră.

Intre orele 9—10 era o mare mișcare și multă lume concentrată înaintea clădirii numite „Gesellschaftshaus”, unde avea să fiă intru-

nirea. Sala, destul de mare și spațioasă, era decorată cu mult gust, cu verdță și stindarde în colorii simple, cari purtau inscripțiuni semnificative, datorite nobilului simț național al damelor române de aici. Pe estradă erau postate mesele rezervate pentru comitet, pentru presa română și străină, și pentru reprezentantul poliției, d-lă căpitan Simonis. Cât pentru pressă, observ, că la masa din stânga erau reprezentanții diarelor străine, ér la cea din dreapta diariștii români de dincoace și dincolo, în număr foarte însemnat.

În sală erau aședate la mijloc, de două părți, scaunele pentru delegați, sosiți în număr aproape complet. Îndărătul lor și de ambele părți era un număr de câteva sute de spectatori, între cari marea majoritate țeran din jurul Sibiului. Galeriile erau înșerate de o lume frumoasă și elegantă de dómne și domnișore.

Pe la orele 10 și 15 minute, un „urra” puternic a salutat sosirea comitetului în frunte ca președintele, Dr. I. Rațiu. Înaintea lui mergea un arangior cu eșarpă roșie, ai cărui soți—mai ales tineri universitari—erau împărțiți prin sală pentru susținerea ordinii. După ce membrii comitetului și-au ocupat locurile pe estradă, președintele, d-lă Dr. I. Rațiu, între aplauzele adunării a rostit următorul:

Discurs de deschidere.

Domnilor!

În numele comitetului central electoral, exmis de conferența generală ținută în anul trecut, Vă dicit un călduros: „bine ați venit”, și Vă aduc cea mai cordială mulțamită, că în urma apelului nostru, V'ăți intrunit în conferența de astăzi, ca reprezentanți ai alegătorilor români din Ungaria și Transilvania.

După suferințe și lupte neobosite de

mai multe veacuri, Români la anul 1848, însuflețiți de spiritul timpului de atunci și conșcii de drepturile omenesc și cetățenesc, ce li-se cuvin: s'au proclamat pe sine de națiune de sine stătătoare și egală îndreptățită cu celelalte două națiuni conlocuitoare, și au depus pe Câmpul libertății jurământ solemn, că nu se voru lăpăda nici-odată de limba și naționalitatea română, și voru fi pururea credincioși glorioșii lor domnitor.

Timpurile grele și furtunoase au urmat în acei ani epocali, și Români au dat cea mai strălucită dovadă, că se sou lupta cu vitejă pentru tron și patriă, și pentru drepturile de sute de ani reclamate.

Abia 15 ani mai târziu, după repetite stăruițe ale clerului și poporului nostru, în urma evenimentelor dintre anii 1860 și 1864, legislațiunea țerei, prin articolul de lege despre egala îndreptățire a națiunii române și a confesiunilor ei, și prin articolul de lege despre folosirea celor trei limbi ale patriei, a ridicat la valde de lege justa și seculara dorință a Românilor.

Pe baza acestor legi, limba română era recunoscută de limbă parlamentară și de limbă oficiasă la toate tribunalele și la toate deregatoriile din țară, deopotrivă cu limba germană și maghiară; ér națiunea română era recunoscută de egală îndreptățită cu celelalte două popore din patriă, și pusă în folosința drepturilor.

Români din Ungaria, în urma diploma din 1860, asemenea se bucurau de drepturi politice și de o dezvoltare liberă națională în școlă și biserică, și ocupau oficii publice și mai multe posturi cardinale.

Maghiarii, folosindu-se de catastrofele venite între anii 1865—1867, peste imperiul austriac, reușiră a subili un sistem de guvernare, care după decretarea uniunii necondiționate a Transilvaniei cu Ungaria, amenință cu nimicire totală dezvoltarea națională a poporelor maghiare.

Poporul român în decurs de 28 de ani, n'a încetat de a-și reclama drepturile

ce i se cuvin, și cu deosebire autonomia Transilvaniei.

Ablegații români din dieta feudală, ținută la anul 1865 în orașul Clușiu, denegând a se dimite în pertractarea uniunii, au cerut relegarea cestiunei, privitoare la uniunea Transilvaniei cu Ungaria, la o dietă ardeleană, conchemând pe o basă corăspundătoare atât diferitelor interese ale țerei, cât și dreptului public ardelean, restituit prin preinalta diplomă împărătesă din 20 Octomvrie 1860, amplificată și recunoscută din nou prin articolul I de lege din anul 1863, au cerut sancționarea legii electorale din anul 1864 și, pe baza ei, redeschiderea dietei transilvane.

Totă acestea drepturi le-au reclamat Români ardeleni cu petițiunea subșternută la Inaltul tron, în 30 Decemvrie 1866, din însărcoarea alor 1493 fruntași ai poporului român apăsăt.

Decretându-se uniunea necondiționată, Români ardeleni cu considerare și la legea electorală pentru Transilvania cu un cens îndoit și întreit mai mare decât este cel din Ungaria; considerând, că pe baza acestei legi, care este o insultă în contra Românilor, participarea la alegere ne este imposibilă — au fost siliți în conferența din anul 1869, ținută în orașul Mercuria, a recunoșce de necesitate absolută resista pasivă față de legislațiunea din Budapesta și față de alegerile dietale.

Acastă atitudine a Românilor ardeleni față cu dieta din Budapesta s'a susținut de oătră toate conferințele naționale, convocate totu la trei ani înainte de alegerea deputațiilor dietale.

O mică minoritate a Românilor așa numiți activiști moderați, cari în speranță, că le va succede a mijloci, ca factorii politici dela putere să nu rămân nesimțitori față de întemeiatele și justele postulate ale Românilor, precum scim, au participat la desbaterile dietei de încoronare, dér vedend, că nu le succede a mijloci împlinirea nici unuia din postulatele Românilor, au părăsit dieta din Budapesta și la anul 1881 au primit și aceștia pro-

FOILETONULU „GAZ TRANS.”

„Principie de Estetică și Poetică”.

Partea I. Estetică.

de M. Străjanu,

doctor în filosofie și profesor de limba și literatura română.

Acesta este titlul unei cărți, despre care cu drept cuvânt „Archiva” din Iași dize, că „este un excelent manual, clar și concis în același timp, care explică lucrurile după puterile minții elevilor adolescenți din clasa a VII”. Manualul d-lui Străjanu este binevenit însă, nu numai pentru școlă, ci și pentru publicul iubitor de literatură afară din școlă. El umeple un gol simțit în literatura noastră didactică.

Afară de stilul limpede și frumos, foarte potrivit cu ideile despre cari se scrie, în acest manual se observă două inovațiuni, cari înaltă valoarea lui; una stă în cuprins, alta în metodel de a trata cestiunile.

Ca și alte părți ale filosofiei, Estetică cuprinde cestiuni abstracte, adese-ori grele

de înțeles, mai ales când sunt espuse într'un stil abstract și greoi, cum se află în multe manuale, mai cu seamă în limba germană. Pentru a înlesni înțelegerea cetitorului și propunerea în școlă, autorul manualului de față resumază punctele principale ale fiicării cestiunii la începutul paragrafelor, mai ales sub formă de întrebări. Pe temeiul acestui resumat cetitorul pte cuprinde cu o singură privire intrăgă cestiunea, ér în școlă se pte țese un dialog interesant între profesor și elev. Prin această conversațiune elevul s'ajunge să cunoșcă, într'un mod ușor și plăcut, cele mai importante cestiuni. Și în acest mod se înlatură învechitul și funestul obicei al recitării, care adorme și tēmpete facultățile intelectuale în loc de a le deștepta.

Prin acestă metodă de propunere, autorul, cum ne spune însuși în prefața manualului său, caută să facă cunoscute tinerimei ideile, cari în timpul din urmă au introdus un nou mod de vedere, o adevărată reformă, în teoria estetică și literaturii frumoșe.

Prin aceste distinse calități cartea d-lui M. Străjanu merită luarea aminte și inte-

resulă ori căru iubitor de literatură, în prima lină a tinerimei studioșe, și noi o recomandăm cu plăcere publicului cetitor.

Ca probe ale aprecierii, ce facem aci reproducem următoarele două capitole, din cartea d-lui Străjanu:

„In ce stă moralitatea artei și însemnătatea ei educativă?”

„Deosebirea între viața practică și cea contemplativă. De unde vine nemulțumirea omului cu viața prezentă? Știința ne pte da ore singură fericirea? Pentru ce numai în artă putem afla liniștea și mulțamirea dorită? Pentru ce ea are mai mult influență asupra inimii, decât religiuinea și morala. Resumat. Notă. Când devine arta tendențioasă? Cări opere demoralizează? Necesitatea artei în cultul religios.”

„Rolul dominant în viața practică îl are voința, în viața contemplativă a științelor inteligența, și în viața artelor imaginațiunea. Voința urmărește binele și folositorul, în interesul particular, sau general; știința caută adevărul, fără considerațiune, decât el ne pte fi folositor sau stricătios: obiectul artelor este, în prima lină, frumosul.

„De aci urmăz marea deosebire între aceste trei feluri de viață.

„Natura voinței omenesc, ca și a puterii universale din care face parte și pe care o reprezintă ea cea mai înaltă tréptă de manifestare individuală a ei, cunoscută nouă, este de a nisul, de a v. neincetat, de a fi nemărginită în aspirațiunile sale. Precum natura esterióră tinde în creațiunile sale la forme din ce în ce mai frumoșe, mai subline și mai perfecte, fără să pte ajunge vre-odată la o perfecțiune staționară; așa natura omenescă aspiră mereu la o viață mai bună și mai frumoșă, fără să fiă mulțamită cu prezentul, fără să atingă vre-odată fericirea dorită. Acastă lacomie, împreună cu disarmonia relațiunilor și mulțimea neajunsurilor, ce nasc dintrēnsă, este isvorul durerii, care constiue o notă esențială în viața omenescă.

„Știința este desinteresată. Aci nu mai au loc interesele și pasiunile voinței. Școlul este de a cunoșce natura lucrurilor și raportul lor causal. Cum? și pentru ce? sunt eternele formule ale problemelor științifice. Dér, precum voința nu atinge nicodată ținta supremă a aspirațiunilor sale, așa nici inteligența nu ajunge la cauzele primare ale lucrurilor. Lanțul raporturilor de causalitate între fenomene

gramul național stătoru din 9 puncte, și așa întregu poporul românesc, prin delegații săi, cu unanimitate a hotărât a continua lupta până va fi încununată de izbândă de Români dorită.

Românii din Ungaria, conformu programului național, au adoptat politica activității la alegeri și, pe câtu timp le ia fostu cu puțință, au participat și la legislațiunea țerei, unde au relevat cu totu bărbăția acelea gravamine ale poporului românesc, cari sunt descrise în memoriile noastre.

Deputații români din Ungaria numai atunci au încetat de a-și ridica vocea lor bărbătească și patriotică în parlamentul țerei, când din cauza ne mai auditelor abuzuri, ilegalității și corupțiunilor comise la alegerile de deputați, li s'au închis ușile parlamentului.

Din experiențele făcute în răstimpu de 25 de ani, Românii s'au convinsu pe deplin, că sistemul de guvernare totu mai multu se razima pe exclusivitatea de rasă; că maghiarizarea se consideră de axiomă de stat, că legea așa numită a naționalităților nu se observă, ci prin legi ulterioare neincetată se schimbă și se face cu totul iluzoriu; s'au convinsu mai departe, că prin legea pentru asilele de copii și prin alte legi și ordonanțe, autonomia garantată pentru școlile și bisericile confesiunilor noastre, din anu în anu totu mai multu se vatămă.

Fățu cu această situațiune deplorabilă, Românii din Ungaria și Transilvania intruniți prin delegații lor în conferința generală ținută la 20 și 21 Ianuarie a anului trecut, s'au vedut siliți a lua în unanimitate și următorul concludu:

„Ori câtu de indispensabilă trebuie să apară pentru fiă-care patriotu nepreocupat și o schimbare salutară, totuși conferința față de dezvoltarea ce o iau lucrurile, se simte constrinsu la dureroasă mărturisire, că nu numai față cu regimul, ci și față cu parlamentul țerei și-a pierdut încrederea.”

„Conferința a fostu silită mai departe a constata, că sanarea rēului, țera nu o pōte aștepta, decâtu numai dela o intervențiune corăspundătoare a factorului suprem, care este corōva, — conferința susține concludul conferințelor trecute, cu privire la substernerea unui memorandum la tron și decide ca acestu memorandum să se prezenteze fără amânare.”

Dér durere, guvernul din Budapesta s'a pus între corōnă și mandatarii poporului românesc, zădărniciind stăruințele noastre de a ne prezenta la treptele pre înaltului Tron și a arăta iubitelui nostru Monarchu situațiune nesuportabilă, ce s'a creatu credințelor săi români sub stăpânirea constituționalimului maghiar.

Decă consilierii corōnei și-au implinitu sēu nu datorința, când au împedecat pe unu popor pururea credincios de a

este nemărginitu, ca și tendințele naturii. Lumea de a cărei cunoștință este setoasă inteligența omenescă, este fără margini în spațiu și fără început și sfârșit în timp. Prin urmare deși știința e moralizatoare în mare grad, atât pentru că ne deprinde cu desinteresarea și devotamentul, cât și pentru că revărsă lumina adevărului asupra vieții și a lucrurilor; nici ea nu ne pōte da singură liniștea și mulțumirea dorită.

„Din contră, pasiunea științei este pentru multu o cauză de turburare și suferință. Pascal vedea pururea o prăpastie deschisă alături de sine: era îndoiala și nestinsa sete de a ști. Petru Pomponat, filosof din veacul alu 16, mărturisese, că problemele științei îl apăsă, îl înăbușeă, îi răpescu somnul și-i turbură mintea, și asemănă pe omul de știință sēu pe filosofu cu Prometheus, pe care Jee, pentru că a răpit focul din cer, îl esilă în muntele Caucas, unde, legat de stâncă, unu vultur îi rodea neincetată ficatul.”

(Va urma.)

se apropia de treptele tronului și a-și descoperi cu cea mai mare încredere plângerile și durerile sale, lășăm să judece lumea întregă.

În locu de a fi fostu primit de guvern și legislațiune în nobilele noastre stăruințe, ura vechiă nutrită în contra Românilor din cauza atitudinii lor politice, prin mergerea noastră la Viena și prin demarcarea fărădelegilor, cari consumă vața și puterea statului, a luat dimensiuni și mai mari.

Pressa șovinistă maghiară s'a aruncat asupra deputațiunii însarcinate cu ducerea Memorandului cu o furie nedemă de poporul maghiar și această dușmăniă propagată și de și la contra noastră a avut de rezultat naturalu aceste barbăre și brutale din anul trecut.

Ceea ce Maghiarii adoră cu estăsu și preamăreă la fii lor, ca pe cele mai mari virtuți cetățenești: iubirea de limbă și iubirea de neam, la noi, la nemaghiari, aceste virtuți, cari culmină în născința la o viață și desvoltare națională: sunt considerate de crime și amenințate cu cele mai aspre pedepse.

Etă pe scurtu, domnilor, luptele noastre de 44 de ani, etă situațiunea în care ne aflăm și care pe și ce merge se totu mai agrăvează!

Facu apelu la patriotismul și iubirea d-vōstră de nēm, ce însufleșeă pe totu Românul, și vă rog, ca cu dragoste frățească să vă consultați și să chibzuiți cele mai potrivite mijloce, prin cari să putem desvolta o activitate și mai intensivă, ca așa încetu cu încet să ne apropiăm totu mai multu de realizarea aspirațiunilor noastre.

Ce se ține de noi, membrii comitetului emis de d-vōstră, vă asigurăm, că de locu nu suntem îngrijiați de viitorul ce ne așteptă.

Conștiința noastră ne spune, că ne-am făcutu datorința și d-vōstră știți, că n'am părăsit nici pe unu momentu terenul legal.

Și decă cu tōte acestea idea de stat maghiar va cere și dela noi jertfe, cari nu se potu justifica nici prin legile umanitare, nici prin cele pozitive, rezoluți suntem chiar și noi cei mai înaintați în etate a aduce ori ce jertfă și a îndura ori ce suferințe pentru nēmula românescă.

Scim noi tōrte bine ce însemnătate și urmări a avut pentru Maghiari Kufstein și alte localități cu asemenea chiamare, și tōrte bine scim noi, că nu prin persecuțiuni și terorismu se pōte câștiga unu popor, care totdeuna a fostu cel mai puternic rașim alu tronului și alu statului.

Spiritul național în născința sa de a ajunge în usuarea drepturilor, de atâtea ori reclamate, este astăzi atât de tare desvoltat la popōrele nemaghiare și cu deosebire la Români, încatu nu este putere lumescă, care să-l pōtă înăbuși și ori ce încercare de a-l ține momentan înăbușit va fi zadarnică, căci acel spirit ca unu torente va isbucni din nou și se va manifesta cu o putere înștită mai mare decât mai înainte. Da! căci ca cetățeni liberi și egali îndreptățiti, și mai pe sus de tōte ca Români și numai ca Români voim să trăim și să murim în această scumpă a noastră țera.

După care am onōre a declara conferința estra-ordinară de deschisă.

Acestu discursu a fostu adeseori înștit de șgomotose aclamări, după care președintele a pus la ordinea zilei constituirea biroului conferinței, care s'a compus prin aclamațiune în următorul mod: Președinte: D-lu Dr. I. Rațiu, vicepreședinti d-nii: George Popu de Băscă și Dr. George Popovicu protopop; ér notari: Dr. Aurelu Popovicu, Constantinu Lucacu, Dr. Stefanu Petrovicu, Dr. Demetriu Ciuta, Dr. Stefanu Popu și Dr. Silviu Moldovanu.

Urmându după acesta, conformu programului conferinței, verificarea

delegațiilor noi aleși, spre acestu scop s'a nămitu o comisiune de trei în persoanele d-lor: Coriolanu Brediceanu, Alesandru Lebu și Eugen Brote.

Secretarul I alu comitetului, d-lu prof. D. Comșa, dă cetire raportului general alu comitetului despre activitatea sa dela ultima conferință încōce. Acestu raportu o să vi-lu trimitu în tōtă extesiunea, și pân'atunci însu observu, că cele mai marcante pasaje au fostu cele privitoare la ducerea Memorandului, despre care raportul constată cu regretu, că nu a succedut a-lu prezenta Monarchului din cauză, că guvernul unguresc, punându-se între popor și corōnă, a împedecat substernerea lui. Caracteristică a fostu mai departe comunicarea cuprinsului comitivei, prin care ministrul de interne a retrimis, pe calea fișpanului dela Sibiu, Memorandul la adresa d-lui Dr. I. Rațiu sub pretextu, că comitetul și deputațiunea nu au putut fi considerati ca mandatarii ai poporului din Ungaria „cu graiu românesc” (!) Marcante au fostu și părțile referitoare la cunoscutele vandalisme și la prigonirile puse la cale pe tōtă linia, și la oprirea conferinței.

Raportul comitetului a fostu de asemenea întâmpinat cu vii aplause.

Raportul avea să fiă predat unu comisiunii de 40, a cărei alegere s'a pus la ordinea zilei. Președintele comunică, că la comitetu s'a prezentat o listă, și dispune ca să se cetescă. După acesta, d-lu Ioanu Lengru arată importanța alegerii comisiunii, care este sufletul conferinței și care e menită să pregătescă lucrările ei, și de aceea propune suspendarea ședinței pentru o consultare asupra persoanelor, ce sunt a se alege.

Președintele suspende ședința pentru 10 minute, după care intervalu redeschidându-se, s'a dat cetire unu liste combinate altfelu, decâtu cea dintăiu, în care erau însirați și 14 membri ai comitetului actualu.

Din acestu incidentu, d-lu Fr. Hossu Longinu propune, ca membrii comitetului să nu figureze între membrii comisiunii cu votu decisiv, fiindcă această comisiune va ave să delibereze asupra activității comitetului și prin urmare membrii comitetului ar ajunge să fiă judecatori în propria lor cauză. După acesta d-lu Russu Șirianulu, urcându-se la tribună, arată în termeni emfatici, că emiterea membrilor comitetului din comisiunea de 40, ar înșmna unu votu de blam pentru acestu comitetu, „la a cărui picioare ar trebui să ne prosternem.”

D-lu Dr. Alesandru Mocsonyi combate interpretarea, după care nealegerea membrilor din comitetu în comisiune ar înșmna unu votu de blam, și dice, că tocmai prin alegerea lor s'ar crea o situațiune neplăcută pentru ei, căci atunci s'ar pără, ca și când comitetul ar crede necesaru, ca prin participarea sa activă să influențeze votul comisiunii. Crede decă, că e tocmai în interesul comitetului să se înlăture această aparență.

D-lu Russu-Șirianulu susține, că și la alte ocașuni s'a procedat totu asemenea, alegându-se și membri de ai comitetului în comisiune, și stăruie, ca să se primescă lista propusă.

Membrul comit. Dr. G. Triponu, într'unu discursu mai lungu declară, că lasă la aprierea conferinței hotărârea asupra acestei chestiuni, fiindcă comitetul, liniștitu în conștiința sa, va primi ori care rezolvire.

După acesta d-lu Andreiu Cosma

sprijinesce propunerea d-lui Hossu-Longinu, accentuând praxa parlamentară, ce trebuie să se observe în orice casu și arătându, că în adevăr ar fi unu blam pentru comitetu, decă ar primi, ca să judece însuși asupra activității sale, avându votu decisiv în comisiune. E decă de părere să se invite comitetul pentru a da lămuririle de lipsă și să aibă numai votu consultativ în comisiune.

D-lu S. Albini, secretaru alu comitetului, sprijinesce propunerea d-lui Russu-Șirianulu și se încercă a arăta, prin exemple din trecut, cu provocare la anumite persoane, că a fostu usă de a se procede în sensul domnilor. Din mai multe părți vorbitorul a fostu înștit cu observarea, că în trecut s'au alesu membrii comitetului numai după-aceasta își depusesse mandatul.

D-lu Teodoru Cotușu, făcându o istorie istorică, cere votarea listei și trecerea la ordinea zilei.

Președintele d-lu Dr. I. Rațiu, în numele comitetului, face declarațiunea, că membrii aceluia nu reflectă să fiă aleși în comisiune, fiindcă are perfectă încredere în fiă-care membru alu conferinței și în consecință cere, ca să fiă alții aleși în locul membrilor comitetului.

D-lu Berinde nu primesc această soluțiune, fiindcă nu în comisiunea de 40 ca atare, ci conferința va ave să se dea votu decisiv asupra activității comitetului.

După acesta d-lu Dr. A. Mocsonyi, luându cuvântul, la ordinea zilei replică, că după declarațiunea categorică și corectă a d-lui președinte, chestiunea e clarificată.

D-lu Dr. I. Rațiu propune alegerea unu comisiunii de trei pentru compunerea unu noue liste. Se alegi d-nii: C. Brediceanu, G. Popovicu (Șiria) și S. Albini. Ședința se suspende.

După redeschidere, comisiunea verificătoare, prin raportul său d. C. Brediceanu, propune verificarea următorilor delegați noi aleși și delegați aleși din trecut, dăr neverificați: P. Miulescu, G. Bălanu (B.-Comloșu), A. Verzea (Satlungu), N. Racota (Mediașu), Dr. G. Popescu (Turda), D. Moldovanu (Sighișora), I. Droc și I. Blaga (Sebeșulu șescu) și suplenți: A. Dobreanu și S. Medeanu, V. Zehan (D.-St.-Martinu), N. Hossu, Dr. G. Ilea, T. Roșescu (Ileanda), Dr. Isacu (Lăpușu), G. Man și Aug. Munteanu (Deșu), Dr. P. Corneanu (Sasca) și Dr. S. Fodoru (Abrudu).

După acesta s'a dat cetire listei propuse de comisiunea de trei pentru comisiunea de 40. Ea este următoarea: I. Macaveiu, T. Cotușu, I. Belle, E. Ungurenu, I. Jercanu, Rădulescu, Dr. V. Hossu, C. Brediceanu, A. Cosma, Filipu, Dr. Ciuta, Ghidiu (Hațegu), Fr. Hossu Longinu, Hotăranu, Mangra, Medeanu, C. Lucacu, Dr. A. Mocsonyi, Dr. Nichita, S. Olariu, C. Pallade, Dr. S. Petrovicu, G. Barbulu, Dr. A. Opreanu, Dr. G. Popa, Grig. Simion, George Popovicu, Alex. Berinde, P. Grozda, V. Suci, I. Vlăduțiu, I. Blaga, Dr. M. Roșu, I. Russu Șirianulu, N. Hossu, Dr. Novacu, Emilianu Popu, Dr. Stefanu Popu.

Lista această se primesc cu aclamare și în urmă se închide ședința primă, anunțându-se, că ca viitoare se va ține mâne, Lunu.

La orele 2 d. a. a fostu praxul comunu. Multu lume, mare amăniată. Mai alesu au fostu sərbăriti trei oșpeți Slovaci, cari au venit anume pentru conferință.

Raportorul.

CRONICA POLITICA.

— 12 (24) Iulie.

„Grazer Volksblatt“ publică, referitor la cesiunea română, într'un număr recent (21 Iulie) următoarele considerații trimise de corespondentul său din Ungaria: „In vreme ce guvernul unguresc deoparte dă asalt asupra bisericii, ér de altă parte luoră fără cap și fără milă pentru maghiarizare — Românii și Slovaci se înarmăză pentru apărarea drepturilor lor înăscute. La Sibiu s'a convocat pe 9 Iulie o conferență a Românilor, ceea ce guvernului nu-i venia de fel la soocotă. Să o oprăscă nu putea, să o concedă nu voia. Dr. Weckerle a aflat espedientul să trimită un om de încredere, ca comisari, cu porunca să disolve adunarea, îndată ce ar afla, că este cineva de față, care nu e cetățenul ungar, fiă și nu mai ca ascultător; se sronia adeocă, că au să sosesc studenți și deputați din România. Primarul orașului interzise într'aceea ținerea adunării cu putere autocrată. Ei bine, noi n'avem lipsă de cetățeni străini în politica noastră internă, dér mai este cineva, de care și mai puțin avem lipsă. Acesta e odiosul democrat și politic de escrocheria ovrăscă Dr. Kronawetter. Pe aceeași și convocaseră adeocă și Liberalii și social-democrații (ce alianță nimerită!) o adunare poporală la Oedenburg, la care promisese, că o să vie și francmasonul Kronawetter. Dăcă regimul ar fi numai ceva drept și consecvent (mult și așa nu putem ascepta dela el), ar trebui să dea afară și pe republicanul din Viena, or să oprăscă adunarea. Chiar foile liberale, a căroră logioă nu merge prea departe, încă au trasă concludsiunea acăsta. Suntem cu atât mai curioși să vedem cum 'și vor întorce mantaua, cu câtă soimă, că la Sibiu aveau să se adune nisce omeni, asupriți, ca să-și apere drepturile naturale, ér la Oedenburg se adună omeni, cari pândesc numai la ocaziune, ca să răs-torne tronuri și altare.“

Diarul rusesc „Moskovskija Vedomosti“ se ocupă intr'un număr mai recent cu proiectul militar german și cu urmările acestuia asupra situației politice generale. Autorități militare recunoscute — dice numita fôia — sunt de părere, că însemnătatea și puterea unei armate depinde mai mult de masa soldaților, decât de gradul ei de instrucțiune. Trebuie conoesă, că puterea militară a Germanilor se va mări în mod însemnat prin noul proiect militar. Până acum efectivul de pace al armatei germane a fost de 420,031 omeni, cu 66,952 suboficieri, pe viitor va fi efectivul de 479,229 omeni cu 77,864 suboficieri. Noua lege militară germană nu va avé o influință mare asupra statului quo militar al Europei. Legea militară va reinvia pôte speranța pierdută a Germanilor asupra unui succes, dér sfârșitul unui războiu mare european depinde în mare parte dela împrejurări cu totul neprevăzute, așa încât câte-va sute de mii de soldați aruncați în cumpănă, nu prea însemnă mult.

SCIRILE ȚILEI.

— 12 (24) Iulie.

Din temnița din Sătmăru. Cetim în „Familia“: Răul tratament la care d-l dr. Lucaciu a fost supus în cele dintăi zile ale internării, i-a sdruncinat multă sănătatea. O boă de ochi s'a declarat și medicul a stăruit, că este absolută necesară ca prisionerul să iasă cel puțin odată pe zi, la aer curat. Administrațiunea s'a supus acestei prescripțiuni. Două cereri adresate autorității de cătră d-na Lucaciu, cerendă să se îndulcescă asprul regim la care soțul ei era supus în închisore, au fost zadarnice. La sgometul făcut de presa streiuă, dela 2 Iulie să permită lui Lucaciu de a-și procura hrana, de afară, și a primi odată pe săptămână persoanele, cari doresc să-l vadă.

—x—

D-l Alesandru Lahovary, ministrul român de esterne, în trecerea sa prin

Viena a avut o întrevedere cu contele Kalnoky ministru comun de esterne austro-ungar.

—x—

† Br. Bauer, ministrul comun de războiu al Austro-Ungariei, a repositat în 22 Iulie s'era, în Viena, în urma unei congestiuni cerebrale. Br. Bauer s'a născut la 7 Martie 1825 în Lemberg. A absolvat mai multe institute superioare din Viena, luă parte ca oficer în campaniile din 1848, 1859 și 1866. În anul 1879 fu numit comandant militar în Sibiu. Din 1888 a fost până la mörte ministru comun de războiu.

—x—

Manifestă în onorea lui Gladstone. Irlandezii prepară o manifestațiă imosantă în onorea primului ministru, pentru proiectul său de lege asupra autonomiei administrative a Irlandei. Gladstone va fi nevoit să percurgă toate orașele Irlandei. Țeranii i vor eși înainte cu cununi de flori. Autorul bilului „Home-rule“ va fi s'erbătorit într'un chip splendid.

—x—

D-l George Moianu fost profesor la Sibiu, ér acum în România, s'a trimis de cătră ministrul de culte, d-l Tache Ionescu, în străinătate, ca să studieze lucrul de mână, ca apoi să se pôtă introduce și în școlile din România. milia“.

—x—

O nouă artistă română. S'a întors din Milan la București d-ra Medianu, care după ce a urmat cursurile conservatorului din București, și le a perfecționat în timp de 2 ani în orașul muzicii. D-șora Medianu, care va debuta anul acesta într'un teatru din Italia, așa spun diarele italiene, promite să fă una dintre artistele române cele mai vestite. De câte-ori dăm astfel de sciri, tot d'una ni-se stinge inima de durere, că toate talentele române trebuie să-și caute existență în străinătate. dice „Familia“.

—x—

Ministeriul român de războiu a luat măsură ca toți tinerii oficieri, cari au eșit din școala militară și cari n'au mijloce suficiente pentru a-și face echipamentul, pe lângă prima de 300 lei pentru echipare, ce li-se dă, să fă aprovisionați cu tot ce au necesitate de cătră atelierul de confecții militare, căruia îi vor plăti în rate și în timp de un an.

—x—

Adunarea despărțământului XXXII (D-St-Mărtin) al Asociației transilvane, convocat pe 30 Iulie n. c. în D. St. Mărtin, are următorul program: 1) Deschiderea ședinței prin Directorul; 2) Raportul comitetului; 3) Constatarea membrilor vechi; 4) Esmicerea unei comisii pentru înscrierea membrilor și încasarea taxelor; 5) Completarea comitetului despărțământului; 6) Disertațiuni; 7) Eventuale propuneri; 8) Defiverea locului pentru ținerea adunării în 1894; 9) Închiderea ședinței.

—x—

Colera în Italia. „Corriere de la Sera“ află, că în Fredio (provincia Cuneo) a fost ună casă de mörte datorită colerii. Diarul „Pungolo“ aduce scirea, că și în Neapoli s'au manifestat două casuri suspecte de coleră, amândouă mortale.

—x—

Invitare la petrecerea de v'ară împreună cu dans, ce-o va arangia în Dicio Sănmărtin la 30 Iulie st. n. a. c., cu ocaziunea ținerii adunării generale a despărțământului XXXII al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Venitul curat este destinat pentru fondul despărțământului. Dicio-Sănmărtin, 14 Iulie 1893. Comitetul arangiator. În pauză se vor juca „Călușierul și Bătuta“. Prețul de intrare: de persoană 1 fl., de familie 2 fl. v. a. Ofertele marinimose, cari se vor cuita pe cale diaristică, sunt de a se trimite la adresa D-lui director al despărțământului Vasile Zehan, advocat în Dicio-Szent-Mărtin.

—x—

Concert istoric. Astă-s'era la 8 ore se

va da în sala otelului „Nr. I“ din loc un concert istoric, la care se vor eșcuta diferite cântece unguresc din timpurile vechi. Programa e împărțită în trei secțiuni, dintre cari prima secțiune constă din 5 cântece de pe timpul lui Tökoly, a doua din 4 cântece de pe timpul lui Fr. Rakoczy, ér a treia din 7 cântece dela 1722—1789. Töte piesele din program sunt armonisate și întocmite pentru concert de d-l Kaldy Gyula, sub a căruia dirigiare se va da concertul.

Metropolia din Tergoviște.

(Punerea pietrei fundamentale).

La 1 Iulie s'a pus piatra fundamentală la Metropolia din Tergoviște. La punerea pergamentului în lada de piatră, d. primar al orașului a pronunțat un discurs, prin care a salutată pe înaltele personaje venite din București. Au răspuns I. P. S. Sa Metropolitul Primat și d. ministru Take Ionescu, arătând viul interes, ce totdeauna a purtat M. S. Regele pentru restaurarea monumentelor istorice române.

La banchetul, ce a avut loc chiar pe platoul Metropoliei și la care a luat parte tot ce orașul și județul au mai inteligent, instruit și avut, s'au pronunțat asemenea diferite discursuri. Etă importantul discurs, ce a rostit d. I. Ciușlea deputatul col. I de Dâmbovița, neobositul susțitor al restaurării catedralei metropolitane din Tergoviște:

Inaltă Prea Sfinte! Domnule ministru!

Punerea pietrei fundamentale pentru restaurarea Metropoliei acăsteia, nu este o s'erbătoare numai pentru Tergoviște și județul Dâmbovița, ci pentru totă țera, — pentru întreaga Românie, — de ôrice acest sfânt, falnic și strălucit templu veacuri întregi a purtat numirea de Metropolia țerei, de Regina bisericilor României.

Este dér și mare de s'erbătoare pentru întreaga națiune, când se pune temelia pentru neperirea unui monument atât de falnic, care a strălucit patru veacuri, — ridicat de piosul domn Neagoe Basarab, la anul 1515, în amintirea țilelor mari, țile de glorie și de înălțare a neamului românesc.

Ca reprezentant al Dâmboviței, esprim multămir guvernului conservator pentru diligența, ce a depus în eșcutarea votului emis de Corpul legiuitor cu privire la restaurarea catedralei metropolitane din Tergoviște, și în special d-lui ministru al cultelor și instrucțiunii publice, care totdeauna a fost animat de bune sentimente în privința dezvoltării instituțiilor noastre școlastice și elesiastice.

Ca județian, profit de ocaziune pentru a aminti, că Tergoviștea, vechia și glorioasă de odinioară Capitală a țerei, care posedă atâtea monumente istorice, apröpe singurele monumente ale țerei, cu cari ne fălim, monumente sfinte și gloriose rămășițe ale trecutului, se mândrește, că a fost favorisată de s'ortă, pentru a fi depozitarea lor! Și acăstă excepțională favör îi dă dreptul a pretinde, ca națiunea și guvernele să se intereseze mai de-apröpe de acest sacru deposit, ce ține în păstrare, pentru cinstea națiunii și pentru cinstea guvernului.

Și în adevăr, d-lor, fără temere de a fi contradis, putem afirma, că pe äst colțor de pământ se rađim istoria patriei. Aci este leagănul gloriilor strămoșesc! Pentru timpii trecuți, Tergoviștea ne-a păstrat o pletoră de monumente și localități memorabile: Ioi, metropolia țerei, colo sus mănăstirea Dealului, la pölele ei Viforita, în capul orașului Biserica „Curtea Domnescă“, cu vestita Chindie și ruinele palaturilor domnesc; în fața ei fäimösa biserica Stelea, puțin mai la vale biserica Vănzaru, Sfânta Vinerea, Sf. Nicolae biserica catolică din timpul lui Radu Negru

și altele. La căți-va pași din oraș, întel-nim Heleștaele Domnești, celebre pentru războiul dintre Români și Turci, unde Țepeș-Vodă trase în țepă pe Hamza-Pașa cu 20 mii Musulmani, la anul 1456. Ceva mai la vale dăm de Comăni, celebră pentru lupta dintre Români și Turci la anul 1595; mai la vale puțin, Finta ne amintesc războiul dintre Mateiu Basarab și Vasile Lupu; Mavrodinu, Doicești, și atâtea alte localități, încât fără voiă ne amintim de strofa poetului, care dice:

Töte piatră, tot colnicul, unde-i duce pasul tău,
Îți arată urme, nume, un erou și chipul său!

Pentru timpii moderni, Tergoviștea a produs o pleiadă de bărbați însemnați ai țerei: însuși părintele literaturii române, nemuritorul Ion H. Rădulescu, este fiul Tergoviștei, născut la căți-va pași de sfânta localitate, în care ne găsim. Acăsta este Tergoviștea, acropola țerei, și pentru töte acăstea are dreptul de a fi iubită și venerată de tot Românul.

Tergoviștea se feliicită, că a fost dat partidului conservator, care este eminent democrat, ca și fondatorii acestor sfinte monumente, de a lua inițiativa restaurării și conservării lor, și credința ei este firmă, că ținta dorită se va atinge, din momentul, ce se cunosc bune dispozițiuni ale partidului conservator în acăstă privință, precum și sentimentele patriotice, naționale și filantropice ale I. P. S. S. Mitropolitului Primat Ghenadie, favorisat de s'ortă a presida la restaurarea atät de strălucită a frumösei catedrale dela Curtea de Argeș, cea mai mândră podöbă arhitecturală a țerei!

Sub atari auspicii suntem siguri de isbändă.

Urez guvernului conservator durată lungă și I. P. S. S. Mitropolitului Ghenadie viață mare, pentru ca sub înaltă și înțeleptă sa arhipăstorie să se restaureze töte acăste doveđi ale unui trecut glorioș!

Dela Conferență.

(Telegrafă particulară a „Gazetei Transilvaniei“.)

Sibiu, 24 Iulie (ôrele 12.50). Comisiunea de 40 neterminându-și încă lucrările sale, ședința a doua s'a amănată până la 4 ôre după pränd.

DIVERSE.

Maxime. Amorul patriei împreună sine, totu amorul celu are cine-va pentru sine însuși și pentru amicii săi. Bossuet. — Ce e ôre frumöșă, decât ea nu face impresiune asupra inimei. Fontenelle.

Culese și traduse de Camilă B....

Sfârșitul unui teatru istoric. E vorba de „Drury Lane“ din Londra. Terenul pe care e construit acest teatru aparține bogatei familii a ducelui de Bedford, proprietara celei mai mari părți a cartierelor din capitala Angliei. Acum ducele de Bedford, a însoințat companiei impresarii al teatruului, care are de director pe sir Augustus Harris, că el nu e dispus de a reitri închirierea, care eșpiră peste câte-va luni, căci are nevoie de terenul pe care se înalță „Drury Lane“, pentru una din speculanțiunile sale. „Drury Lane“ esistă de 266 ani. De mai multe ori a ars, și în tot-d'una a înviat din cenușa sa, și a avut directori glorioși, printre cari Garich, Macrödi, Charles Keane, Don Boucicau, etc. Cei mai fäimöși artiști s'au produs pe s'ändurile scenei acăstui teatru în dramele cele mai celebre: este în fine un moment de tradițiune și de memorie förte prețios pentru literatura dramatică. De sigur, că scirea, că ducele de Bedford vră să i-l dărime, a produs o vie consternație. Prin Londra circulă șvonul, că se va face o petițiä prin care se va cere grațiä vechiului teatru.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maiorü.

Cursul la bursa din Viena.		Renta de hârtie austr.	
Din 22 Iulie 1893.			
Renta ung. de aur 4%	115.40	" " argint "	96.95
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.10	" " aur "	118.90
" " " argint 4 1/2%	101.10	Losuri din 1860	148.25
Oblig. " " de ost. I. emis.	121.50	Acții de-ale Băncii austro-ungară.	983.—
Bonuri rurale ungare	96.50	" " " ung. de credit.	414.—
Despăgubirea dijmei de vin	97.50	" " " austr. de credit.	337.—
Imprum. ung. cu premii	149.—	Galben imper.	5.87
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.—	Napoleondori	9.87 1/2
		Mărci imp. germ.	61.0 1/2
		London (lire sterlinge)	124.35

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totul venitul revine celor asigurati.

Cel mai mare și bogat institut de bani din lume.

Fondul de asigurare **907 milioane franci.**

The Mutual
Societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servește:

Subdirecțiunea Ardelenă sau agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni 3 fl. —
Pe șase luni 6 fl. —
Pe un an 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni 10 fr.
Pe șase luni 20 fr.
Pe un an 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an 2 fl. —
Pe șase luni 1 fl. —
Pe trei luni 50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an 8 franci.
Pe șase luni 4 franci.
Pe trei luni 2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Maiu 1893.

Budapesta—Predeală				Predeală—Budapesta				B.-Pesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu						
Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată	Tren de pers.	Tren de accele. rată			
Viena	10.00	8.05	2.15	București	7.45	8.50	4.45	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.35	Copșa mică	2.24	11.34	7.10				
Budapesta	8.25	2.10	5.50	Predeală	12.17	5.16	9.12	Budapesta	8.10	1.55	10.00	Alba-Iulia	3.40	2.14	Șeica-mare	2.51	12.01	7.43				
Szolnok	11.38	4.14	9.27	Timiș	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.04	4.02	1.37	Vinț. de jos	3.58	2.32	Loamneș	3.27	12.37	8.27				
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașov	2.18	6.10	7.01	Arad	3.50	6.57	6.10	Șibot	4.20	2.56	Ocna	3.53	1.03	8.59				
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldiara	2.45	5.58	8.23	Glogovaț	4.42	2.43	6.46	Orăștia	4.42	3.18	Sibiu	4.16	1.26	9.23				
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Apața	3.37	6.35	8.57	Gyrok	5.03	3.20	7.08	Simeria (Piski)	5.52	3.59	Sibiu—Copșa-mică							
Rév	5.22	8.18	3.46	Augustin	3.53	7.01	9.22	Pauliș	5.14	3.40	7.19	Deva	6.03	4.16	Sibiu	7.44	4.49	10.17				
Bratca	5.45	4.07	2.19	Homorod	4.27	7.45	10.02	Radna Lipova	5.32	4.00	7.37	Branicia	6.33	3.59	Ocna	8.09	5.09	10.43				
Bucia	6.07	8.51	4.27	Haștal	5.32	9.13	11.17	Conop	5.56	8.00	8.00	Ilia	6.58	4.42	Loamneș	8.33	5.32	11.09				
Ciucia	6.34	9.07	4.53	Sighișora	5.53	9.42	11.39	Bêrzova	6.12	8.15	8.15	Gurasada	7.09	5.08	Șeica-mare	9.05	5.59	11.40				
Huedin	7.18	9.37	5.32	Elisabetopole	6.20	10.21	12.16	Soborșin	7.01	8.56	9.08	Zam	7.39	5.19	Copșa mică	9.34	6.20	12.05				
Stana	7.35	5.48	4.50	Mediaș	6.41	10.55	12.47	Zam	7.29	9.24	9.27	Cucerdea	7.39	5.49	Cucerdea—Oșorhei—R.-săs.							
Aghiriș	7.54	6.08	5.42	Copșa mică	6.54	11.14	1.03	Gurasada	7.55	9.50	9.50	Soborșin	8.16	6.26	Cucerdea	2.36	8.15	2.35				
Gârbău	8.05	6.24	5.55	Micăsasa	6.56	11.29	1.18	Ilia	8.11	10.06	10.06	Bêrzova	9.08	7.07	Ludoș	3.26	8.56	3.26				
Nădășel	8.17	6.39	5.42	Blașiu	7.30	12.24	2.13	Branicia	8.29	10.24	10.24	Conop	9.27	7.24	Oșorhei	5.07	10.27	5.07				
Clușiu	8.32	10.37	6.59	Crăciunel	7.30	12.24	2.27	Deva	8.55	10.50	10.50	Radna Lipova	9.58	7.56	Oșorhei	5.50	10.42	5.56				
Apahida	8.49	11.10	8.40	Teiuș	7.59	1.10	2.49	Simeria (Piski)	9.59	11.16	11.16	Pauliș	10.12	8.08	Regh.-săs.	7.25	12.15	7.25				
Ghiriș	9.06	11.32	9.08	Aiud	8.06	1.45	12.54	Orăștia	10.25	11.43	11.43	Gyrok	10.25	8.20	Regh.-săs.—Oșorh.—Cucerdea							
Ciuc	10.12	12.50	10.50	Vinț. de sus	8.23	2.11	1.23	Șibot	10.44	12.06	12.06	Glogovaț	10.48	8.44	Regh.-săs.	3.50	8.00	3.22				
Ciuc	10.52	1.35	11.45	Uiara	2.40	1.51	4.23	Vinț. de jos	11.08	12.30	12.30	Arad	11.10	9.45	Regh.-săs.	5.18	9.35	5.05				
Uiara	10.59	1.43	11.54	Cucerdea	2.48	2.00	4.29	Alba-Iulia	11.29	7.00	12.51	Szolnok	11.25	8.20	Oșorhei	5.30	12.25	5.54				
Vinț. de sus	11.07	1.52	12.04	Haștal	2.53	2.08	4.47	Teiuș	11.56	7.36	1.20	Budapesta	11.25	3.00	Ludoș	7.—	1.56	7.41				
Aiud	11.31	2.18	12.34	Bratca	2.53	3.—	5.21	Simeria (Piski)				Viena	11.25	3.30	Cucerdea	7.40	2.37	8.25				
Teiuș	11.48	2.40	1.—	Rév	2.53	3.—	5.21	Petroșeni							Simeria (Piski)—Hunedora							
Crăciunel	12.25	1.40	8.33	Mező-Telegd	2.53	3.—	5.21	Simeria	6.—	11.28	4.10	Petroșeni	5.56	11.25	6.16	Simeria (Piski)	9.50	4.20	11.35			
Blașiu	12.50	2.17	9.09	Oradea mare	2.53	3.—	5.21	Streiu	6.35	12.04	4.49	Banița	6.45	12.06	6.51	Cerna	10.08	4.43	11.54			
Micăsasa	01.04	2.35	9.09	Nădășel	2.53	3.—	5.21	Hațeg	7.21	12.48	5.39	Crivadia	7.29	12.44	7.21	Hunedora	10.32	5.18	12.20			
Copșa mică	1.35	3.14	9.42	Ghîrbău	2.53	3.—	5.21	Pui	8.06	1.35	6.37	Pui	8.13	1.24	7.53	Hunedora—Simeria (Piski)						
Mediaș	1.50	3.49	9.44	Aghiriș	2.53	3.—	5.21	Crivadia	8.47	2.23	7.22	Hațeg	9.02	2.03	8.25	Hunedora	4.50	2.30	8.00			
Elisabetopole	2.32	4.11	9.59	Stana	2.53	3.—	5.21	Banița	9.21	3.08	8.16	Streiu	9.56	2.46	9.01	Cerna	5.14	2.54	8.29			
Sighișora	3.04	4.48	10.22	B. Huedin	2.53	3.—	5.21	Petroșeni	9.45	3.40	8.48	Simeria	10.32	3.26	9.35	Simeria	5.30	3.10	8.49			
Haștal	3.46	5.47	10.58	Ciucia	2.53	3.—	5.21	Arad—Timișora				Timișora	8.—	1.11	8.15	Brasov—Zărnești						
Bratca	4.02	6.13	11.13	Bucia	2.53	3.—	5.21	Arad	6.25	11.30	5.58	Timișora	9.02	2.41	9.46	Brașov	8.35	9.10	2.58			
Homorod	5.26	7.50	12.26	Bratca	2.53	3.—	5.21	Vinga	7.32	12.47	6.46	Vinga	9.44	3.45	10.55	Zărnești	10.28	10.30	4.39			
Rév	6.08	8.30	12.58	Rév	2.53	3.—	5.21	Timișora	8.42	2.04	7.39	Arad				Zărnești—Brașov						
Mező-Telegd	6.40	9.03	1.15	Mező-Telegd	2.53	3.—	5.21	Ghiriș—Turda				Turda	4.50	8.52	3.10	10.10	Zărnești	5.—	7.20	12.20		
Oradea mare	7.16	9.38	1.34	Oradea mare	2.53	3.—	5.21	Ghiriș	7.33	10.17	4.00	11.00	Ghiriș	5.10	9.12	3.30	10.30	Brașov	6.29	8.31	1.44	
Brașov	8.—	10.25	2.09	P. Ladány	2.53	3.—	5.21	Turda	7.53	10.37	4.20	11.20	Turda				Brașov—Ch.—Oșorhei.					
Timiș	11.—	5.15	2.19	Szolnok	2.53	3.—	5.21	Ghiriș				Ghiriș				Brașov	8.50	3.10				
Predeală	12.26	5.57	3.01	Budapesta	2.53	3.—	5.21	Turda				Ghiriș				Uzon	9.57	4.23				
București	1.11	6.29	3.31	Viena	2.53	3.—	5.21	Sighișora—Oodorhei				Oodorhei				S.-Georgiu	10.32	5.03				
	8.45	12.20	9.15					Oodorhei				Sighișora				C.-Oșorhei	12.54	7.25				

Nota: Numerii încaudrați cu linii grise însemnăză orele de noapte.